

til deri at optage en Bestemmelse, der paa lovlig Maade fritager Studentercorpsset for denne Byrde; det vil være mig kjært, om den høit-agtede Justitsminister vilde gaae eent af disse to Veie. Med Hensyn til de 600 Rd., successive med 200 Rd. i Løbet af 4 Aar, som Udvalget har foreslaaet til Forhøielse af Gagen for en Embedsmand paa Island, kan jeg ikke andet end udtale, at den Motivering, som Udvalget gjennem sin ærebe Ordfører gav, var i høi Grad uheldig; det siges nemlig, at man er gaaet ind paa Forhøielsen paa Grund af, at denne Embedsmand havde erklæret, at han, hvis han ikke fik denne Forhøielse, vilde søge et andet Embede, og at Ministeren af denne Grund havde foreslaaet den, da han ikke kunde undvære denne Embedsmand i bemeldte Embede. Jeg troer, at hvis man tager en saadan Betragtning for gode Varer, ville vi fra en stor Mængde Embedsmænd faae Erklæring om, at de, hvis de ikke faae Forhøielse i Gage, maae søge Forflytelse, og der er ingen Tvivl om, at Mange, og maaskee med Rette, ville faae Ministeren til at give Erklæring for, at han ikke kan undvære dem — dette Sidste er dog altid mindre vigtigt, thi dersom Manden døde, maatte jo Ministeren undvære ham — men derimod kan Ministeren sige, at han nødig kan undvære ham. Jeg troer derfor, det er uheldigt af disse Hensyn at gaae ind paa en Forhøielse af den her omhandlede Gage; det er, som allerede sagt, en Selvsølge, at en Minister kan undvære en hvilken som helst Embedsmand, da han i Tilfælde

af Dødsfald maa undvære ham, og jeg kan derfor ikke andet end stemme imod Forslaget, saalænge det fremkommer motiveret paa den Maade, som steet er, af den ærebe Ordfører.

Ordføreren: Jeg skal bemærke, at det dog ikke er saa let at remplacere netop denne Mand, idet han beklæder en Post, hvortil der udfordres særlige Qualificationer, navnlig med Hensyn til Lærdom og Sprog. Den omtalte Embedsmand har ikke erklæret, at han ikke vilde blive, medmindre han fik denne Gageforhøielse af 600 Rd., men han har derimod gjentagne Gange søgt Befordring her i Landet, fordi han ikke troede sig istand til at leve af den ham tillagte Gage, nemlig 1,400 Rd. Naar det nu maa erkjendes, at der i denne Mand's Person og i Forholdene er Grund til at ønske at beholde ham i dette Embede — naturligtvis saalænge det er muligt og han lever — saa synes mig, at der foreligger en fuldstændig Grund til at søge at indbefomme ham, saameget mere, som det maa erkjendes, at en Gage af 1,400 Rd. er temmelig lille, navnlig i Forhold til Rectoren ved den lærde Skole, som ved nærværende Finantslov har faaet sin Gage forhøiet. Grunden, hvorfor Udvalget er afveget noget fra Ministerens Forslag, er netop for mere vedvarende at binde den omhandlede Embedsmand til den Plads, hvori man, som sagt, ikke troer at kunne undvære ham.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Foreslaaet		Beslutiget	
Sum.		Sum.	
Rd.	ß.	Rd.	ß.

1) Udvalgets Forslag:

(G. b. 1. Betænk. Nr. 23). Der tilføies efter Posten G. b.

1. „heraf 200 Rd. til det islandske Bibelselskab extraordinært for 1 Aar“.

vedtoges eenstemmigt med 74 Stemmer.

2) Forslag af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (ikke tiltraadt af Udvalget):

Den under Post G. b. 2. α. opførte Sum forhøies med 600 Rd.